

Έφη Αλεξάκη: Μπορείς μόνο να αιχμαλωτίσεις μια στιγμή από τη ζωή που συνεχίζεται

Μια σημαντική αναδρομική έκθεση για το έργο της Έφης Αλεξάκη, που καταγράφει μια διαδρομή 40 χρόνων είχαν την τύχη να δουν όσοι επισκέφτηκαν την αίθουσα τέχνης The Shop Gallery την περασμένη εβδομάδα. Παράλληλα, η σημαντική φωτογράφος παρουσίασε για πρώτη φορά υλικό από τα δύο νέα πρότζεκτ της που αναμένεται να ολοκληρωθούν τα επόμενα δύο χρόνια.

«Όχι σπάνια όσοι επισκέπτονται τις εκθέσεις μου ταυτίζονται με τα πρόσωπα των φωτογραφιών. Ακόμα και όταν αυτές δεν περιέχουν τους ίδιους ή δικά τους συγγενικά πρόσωπα αναγνωρίζουν σε αυτές κάτι δικό τους.

Πριν από μερικές μέρες ένας από τους επισκέπτες της έκθεσης αναγνώρισε ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι που είχα φωτογραφίσει πριν από χρόνια στα Κύθηρα. Τηλεφώνησε στους συγγενείς του που επίσης ήρθαν και το είδαν. Όλα αυτά τα εγκαταλελειμμένα σπίτια δεν υπάρχουν πια παρά μόνο μέσα από τις φωτογραφίες. Μέσα από αυτές θα συνεχίσουν να υπάρχουν για πάντα.

Το ίδιο συμβαίνει και με το σπίτι στο Καστελόριζο. Είχαμε πάει και φωτογράφησα αυτά τα σπίτια το 1990. Σήμερα ίσως να μην υπάρχουν.

Οι ιστορίες που συνδέονται με τις φωτογραφίες δεν ολοκληρώνονται ποτέ. Πολλές φορές στις εκθέσεις μπορείς να συναντήσεις ανθρώπους που θα φωτίσουν

Θέλω να δείξω μια διάσταση της εξέλιξης της μεταναστευτικής εμπειρίας που δεν έχει καταγραφεί ακόμη, να ρίξω φως στους δρόμους που πήρε και στην ποικιλομορφία που συνιστά σήμερα.

μια πλευρά της ιστορίας που δεν ήξερες πριν», μας λέει η Έφη Αλεξάκη.

Μία από τις φωτογραφίες, δείχνει μια γυναίκα ελληνικής καταγωγής που θηλάζει ένα μωρό σε ένα από τα καταστήματα που οι Έλληνες διατηρούσαν στις επαρχιακές πόλεις της Αυστραλίας. Η Έφη Αλεξάκη επισκέφθηκε ξανά την ίδια περιοχή, χρόνια μετά, το 2016. Η γυναίκα είχε φύγει από τη ζωή. Στο μικρό νεκροταφείο του χωριού, δίπλα στο μνήμα της, κάποιος είχε τοποθετήσει φρέσκα λουλούδια.

«Παρά τη σκληρή ζωή που έκανε», μας λέει η πολυβραβευμένη φωτογράφος, καταλαβαίνεις ότι από κάποιους ανθρώπους αγαπήθηκε, ότι συνεχίζει να ζει στη μνήμη τους. Μπορείς μόνο να αιχμαλωτίσεις μια στιγμή από τη ζωή που συνεχίζεται».

Μετά από 40 χρόνια συστηματικής εργασίας, η Έφη Αλεξάκη, αισθάνεται την ανάγκη να συνεχίσει το έργο της με πιο μεγάλη διάθεση από ποτέ.

«Επιστρέψαμε με τον Λέναρντ Γιανιζέφσκι, με τον οποίο εργαζόμαστε όλα αυτά τα χρόνια μαζί, σε πολλές από τις επαρχιακές πόλεις των οποίων τον μεταναστευτικό ελληνισμό καταγράψαμε. Λίγα πράγματα έχουν απομείνει. Οι περισσότεροι Έλληνες που έζησαν εκεί ήθελαν ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά τους. Ήθελαν να μορφωθούν και να ζήσουν στις πόλεις. Αισθάνομαι περήφανη που κατάφερα να καταγράψω αυτό το κομμά-

τι της ιστορίας που πια δεν υπάρχει.

Τώρα έχει έρθει η στιγμή να μιλήσω για την μετανάστευση μέσα από μια πιο αφηρημένη και έμμεση οπτική γωνία. Αυτός είναι ο σκοπός των δύο νέων μου πρότζεκτ. Θέλω να δείξω μια διάσταση της εξέλιξης της μεταναστευτικής εμπειρίας που δεν έχει καταγραφεί ακόμη, να ρίξω φως στους δρόμους που πήρε και στην ποικιλομορφία που συνιστά σήμερα.

Νομίζω ότι η ίδια μου η οικογένεια αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού που λέω. Γεννηθήκαμε από Έλληνες γονείς και οι σύντροφοί μας έχουν γερμανική/μαλτέζικη καταγωγή, καταγωγή από τη Βόρειο Μακεδονία, από το Βιεννάμ, από την Κύπρο. Αλλά και το πρότζεκτ που κάνω με την κοινωνική κουζίνα του πατρός Νεκταρίου, βρίσκεται επίσης στην καρδιά της πολυπολιτισμικής και συμπεριληπτικής Αυστραλίας.

Να σημειωθεί ότι στο πρότζεκτ Binding Threads, η Έφη Αλεξάκη σε συνεργασία με την καταξιωμένη δημοσιογράφο Δρ Χέλεν Βασικόπουλος φωτογραφίζει ευρέως γνωστούς Ελληνο-Αυστραλούς, όπως ο αρχιτέκτονας τοπίου και τηλεπαραρτιστής του ABC Costa Georgiadis, οι ηθοποιοί Zoe Carides, Lex Marinos, Mary Coustas, ο συγγραφέας Andrew Phipps και ο μάεστρος George Ellis, αλλά και Αυστραλούς τρίτης και τέταρτης γενιάς με γονείς διαφορετικής καταγωγής, με παραδοσιακές στολές του Λυκείου Ελληνίδων Σίδνεϊ.